

Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια
Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας

ΒΙΟΣ
καὶ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΕΝΔΟΞΟΝ ΜΑΡΤΥΡΑ
ΔΙΟΓΕΝΗ

Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια
Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας

ΒΙΟΣ
καὶ ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ
Εἰς τὸν ἅγιον ἐνδοξὸν μάρτυρα
ΔΙΟΓΕΝΗ

Ἀθῆναι 2020

Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Μάρτυρος Διογένους

Ποίημα Ἀρτος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια

Εἰκὼν ἐξοφύλλου: Ἅγιος Διογένης,
διὰ χειρὸς Ἀγγέλου καὶ Ἀλεξάνδρου Ἀλιμπέριτη.
Εὐρίσκεται στὸ τέμπλο τοῦ κεντρικοῦ Ναοῦ στὴν Ἱερὰ Μονὴ
τῶν Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης στὸ Ἄνω Σούλι Μαραθώνα

Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευση ἢ ἀναπαραγωγή τοῦ παρόντος ἔργου στὸ σύνολό του
ἢ τμημάτων του μὲ ὅποιονδήποτε τρόπο, καθὼς καὶ ἡ μετάφραση ἢ διασκευή του
ἢ ἐκμετάλλευσή του μὲ τρόπο μηχανικὸ ἢ ἠλεκτρονικὸ ἢ ὅποιονδήποτε ἄλλο
χωρὶς γραπτὴ ἄδεια τοῦ ἐκδότη.

Ἐκδοτικὴ Παραγωγή
ΚΥΠΡΗΣ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ - ΕΚΔΟΣΕΙΣ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΕΣ

ΑΥΛΩΝΟΣ 1 & Λ. ΚΑΤΣΩΝΗ, ΝΕΑ ΧΑΛΚΗΔΟΝΑ

ΤΗΛ.: 210 8542020 skypris@otenet.gr

ISBN:

Πρόλογος

Η εποχή μας είναι παρακμιακή, άσταθής στις ιδέες και την συμπεριφορά τῶν ἀνθρώπων της, ἀλλοπρόσαλη, ἀρρωστημένη, ἐποχή κρίσεως· κρίσεως ἠθικῆς, κοινωνικῆς, πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς. Κρίσεως πού ἔχει τὴν ρίζα της στὴν ἀπομάκρυνσή μας ἀπὸ τὴς Εὐαγγελικῆς ἀρχῆς, ἀπὸ τὴν σωτηριώδη διδασκαλία τῆς πίστεώς μας. Μοιάζει μὲ τὴν κρίση τῶν ἀνθρώπων τοῦ κτισίματος τοῦ πύργου τῆς Βαβέλ, κρίση ἀσυνεννοησίας πού ὀδηγεῖ στὴν καταστροφή. Καὶ ὁ οὐρανὸς τὴν σφραγίζει μὲ πληγές, ὅπως αὐτὲς πού ἔστειλε στὸν Φαραὼ καὶ στὸν λαὸ τῆς Αἰγύπτου. Πληγὴ, μήπως δὲν εἶναι οἱ κορωνοϊοί, οἱ ἀνιάτες ἀσθένειες, ἡ φτώχεια καὶ ἡ δυστυχία, ἡ κλιματικὴ ἀλλαγὴ, οἱ πόλεμοι, οἱ σεισμοί, οἱ πυρκαϊές, οἱ καταποντισμοί, τὰ ραδιενεργὰ ἀτυχήματα; Ἄν μᾶς φοβίζει ἡ κρίση τῆς κοινωνίας, ἡ οἰκονομικὴ κρίση, πού ἀπορρέει ἀπὸ τὴν ἠθικὴ κρίση, πόσο μᾶλλον θὰ πρέπει νὰ μᾶς φοβίζει ἡ μέλλουσα κρίση τοῦ Θεοῦ

μας, τοῦ ἀδέκαστου κριτῆ! Τί θὰ ἔχουμε νὰ ἀπολογηθοῦμε σὲ Ἐκεῖνον, ποὺ μᾶς ἔχει δώσει πλήρη ἐλευθερία κινήσεων καὶ ἔχουμε, δυστυχῶς, ὑποδουλωθεῖ στὴν ὕλη, στὰ πάθη, στὸ ἴδιο συμφέρον;

Παράδειγμα πρὸς μίμηση γιὰ τὴν ἀποφυγὴ τῶν κρίσεων μέσα ἀπὸ τὴν προσήλωση στὶς εὐαγγελικὲς ἀρχὲς ἀποτελεῖ ὁ Ἅγιος Μάρτυς Διογένης. Αὐτὸς ποὺ ὕψωσε τρόπαιο πίστεως καὶ ἀντὶ γιὰ ἀνώφελη, χρονοβόρα καὶ ψυχοκτόνο σπατάλη τοῦ χρόνου τῆς ζωῆς του προτίμησε τὴν προσωπικὴ του θυσία, τὴν ἔκχυση τῶν αἱμάτων του, τὸν βάνανσο λιθοβολισμό. Μᾶς φωνάζει ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ὁ Ἅγιος Διογένης: «Θέλετε νὰ ἀπαλλαγεῖτε ἀπὸ τὴν κρίση ποὺ σᾶς μαστίζει, ἀπὸ τὴν σύγχυση ποὺ ἔχει ἐπιφέρει ἡ παγκοσμιοποίηση, ἡ ἀλλοίωση τῶν ἡθῶν καὶ ἡ ἐκκοσμίκευση τῆς Ἐκκλησίας; Δώστε τὸν καλὸν ἀγῶνα ἐναντίον τῶν ἀποικιοκρατῶν, τῶν μεγάλων δυνάμεων, ποὺ δὲν ἔχουν ἱστορικὲς μνῆμες καὶ σωστὸ προσανατολισμό. Μὴν ἀφήσετε τοὺς νεωτεριστὲς τῆς παγκοσμιοποιήσεως νὰ ἰσοπεδώνουν καθημερινὰ ὅσα δὲν μπόρεσαν ἐπὶ αἰῶνες νὰ ἰσοπεδώσουν οἱ βάρβαροι κατακτητὲς μας. Παραμείνατε ἀδούλωτα πνεύματα παραθεωροῦντες αὐτοὺς ποὺ θανάσιμα μᾶς μισοῦν καὶ θέλουν νὰ ἐξαφανίσουν τὸ ἔθνος μας, τὸ Ὁρθόδοξο ἔθνος τῶν Μαρτύρων ἀπὸ τὸν χάρτη. Διδάξατε

τὴν νεότητά τοῦ ἀντιστασιακοῦ πνεύματος τῶν ἀνὰ τοὺς αἰῶνες Ἀγίων Μαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας μας, ὥστε νὰ μὴν δεχθεῖ τὸν ξενόφερτο εὐνουχισμό, ποὺ ἐπιβάλλουν οἱ μεγάλες δυνάμεις τῶν «δοκούντων ἄρχων τῶν ἐθνῶν» (Μάρκ. ι' 42). Προβάλατε μὲ ὅλη τὴ δύναμη τῆς ψυχῆς σας τὸ γνήσιο ἀγωνιστικὸ φρόνημα ποὺ πρέπει πάντοτε νὰ διέπει τὴν ζωὴ μας».

Ὁ Ἅγιος Διογένης μὲ τὴν δύναμη τῆς πίστεώς του ἀντιστάθηκε στοὺς τυράννους. Μιμήθηκε τὸν Πρωτομάρτυρα Στέφανο καὶ ἔνοιωσε τὶς πτώσεις τῶν λίθων ἐναντίον του ὡς δρόσον ἐξ οὐρανοῦ, ὡς αὖρα Ἀερμώνια. Στὴν πανηγυρικώτερη ἐξύμνησή του «ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς» (Ἐφεσ. ε' 1) καὶ στὴν εὐρύτερη διάδοση τῆς μνήμης του συντελεῖ καὶ ἡ παρούσα ἔκδοση τῆς Ἀκολουθίας του, τὴν ὁποία συνέταξε ὁ εὐλαβὴς ὑμνογράφος, Δρ Χαραλάμπης Μπούσιας. Στὸ Μοναστήρι μας, τῶν Ἀγίων νεοφανῶν καὶ θαυματουργῶν Ἀγίων, Ραφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης, στὸ Ἄνω Σούλι Μαραθῶνος, τιμοῦμε ἰδιαίτερος τὸν Ἅγιο Διογένη καὶ ἐπιθυμοῦμε ἡ τιμὴ αὐτὴ νὰ διευρυνθεῖ μεταξὺ τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν. Εὐχομαι, ὅπως ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος ἐπισκιάζει τόσο τὸν συντάκτη τῆς Ἀκολουθίας, τὸν ὁποῖο καὶ εὐχαριστοῦμε βαθύτατα, ὅσο καὶ οἱ ὅλους τοὺς φιλακόλουθους ὑμνητὲς τῆς μνήμης του.

Ὅλοι μας συγκινημένοι ἀπὸ τὸ ἡρωϊκὸ φρόνημα
καὶ τὸ μαρτύριο τοῦ Ἀγίου Διογένους ἃς μιμηθοῦμε
τὸ παράδειγμά του καὶ ἃς τὸν ἔχουμε ὄχι μόνο ζω-
ντανὸ πρότυπο ζωῆς καὶ ἀρωγὸ στὶς δυσκολίες μας,
ἀλλὰ καὶ πρεσβευτὴ μας τὴν μοναδική, τὴ μεγάλη
ὥρα τῆς ἀδεκάστου Κρίσεως.

Γέρων Ἰωσήφ

Ἅγιος Μάρτυς Διογένης

Ἡ μνήμη του τιμᾶται στὶς 5 Δεκεμβρίου.

Ἡ Ἐκκλησία πολεμουμένη νικᾷ καὶ θριαμβεύει καὶ καταδεικνύει ὅτι δὲν εἶναι ἰδρυμένη ἀπὸ ἄνθρωπο, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν Θεό. Εἶναι, λοιπόν, ὁργανισμὸς θεοῖδρυτος καὶ ἔχει ἀπαρχὴ καὶ κεφαλὴ τὸν ἴδιο τὸν Θεάνθρωπο Ἰησοῦ, ὁ ὁποῖος παραμένει ὁ αὐτὸς «χθὲς καὶ σήμερον καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας» (Ἑβρ. ιγ' 8).

Ὁ θρίαμβος καὶ ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἀνέκαθεν ὑπῆρξαν οἱ διωγμοὶ καὶ τὰ μαρτύρια. Στὶς κατακόμβες καὶ στὰ Κολοσσαῖα ἡ Ἐκκλησία ἔστησε τρόπαιο νίκης καὶ ἔκτισε τοὺς ἱεροὺς βωμοὺς πάνω στοὺς ὁποῖους ἀνὰ τοὺς αἰῶνες μελίζεται καὶ δὲν διαιρεῖται, ἐσθίεται καὶ δὲν δαπανᾶται ὁ «Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου».

Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες εἶναι αὐτοὶ ποὺ ὑπέγραψαν τὴν μαρτυρία τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης τους πρὸς

τὸν Χριστό μας μὲ τὸ ἴδιο τους τὸ αἷμα. Ἀποτελοῦν τὸ πιὸ ἐπίλεκτο σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, ἀφοῦ αὐτὴ θεμελιώθηκε πάνω στὸ αἷμα τοῦ Κυρίου μας καὶ κατ' ἐπέκταση στὰ αἵματα τῶν Μαρτύρων. Χαρακτηριστικὸ εἶναι ὅτι κατὰ τὰ ἐγκαίνια τῶν Ἱερῶν Ναῶν τοποθετοῦνται στὶς Ἅγιες Τράπεζες τίμια λείψανα Μαρτύρων. Τὸ πόσο σημαντικὴ εἶναι ἡ ἐθελούσια προσφορὰ τῆς ζωῆς στὸν Χριστὸ φαίνεται ἀπὸ τὸ γεγονός, ὅτι μὲ τὸ μαρτύριο ξεπλένεται κάθε ἀμάρτημα, ἐνῶ ἀκόμη καὶ ἐὰν αὐτὸς ποὺ μαρτύρησε δὲν εἶχε βαπτισθεῖ θεωρεῖται αὐτομάτως βαπτισμένος καὶ Ἅγιος.

Ἡ ἀγάπη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων γιὰ τὸν Χριστό μας ἦταν τόση, ὥστε νὰ μὴν ὑπολογίζουν τὶς ἀπειλές γιὰ βασανιστήρια καὶ θάνατο τῶν στυγνῶν εἰδωλολατρῶν τυράννων. Βροντοφωνοῦσαν τὸ τοῦ Παύλου: «Τίς ἡμᾶς ἡμᾶς χωρίσει τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, θλίψις ἢ στενοχωρία, ἢ διωγμὸς ἢ λιμὸς ἢ γυμνότης ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα (Ῥωμ. η' 35), καὶ δὲν ἔνοιωθαν ἀδύναμα πλάσματα ντυμένα μόνο μὲ δερμάτινους χιτῶνες. Ἐνοιωθαν δυνατοί, ὅπως πρέπει νὰ νοιώθουμε ὅλοι ἐμεῖς οἱ Χριστιανοὶ ποὺ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ μας μᾶς ἀγκαλιάζει πάντοτε καὶ ἔλεγε: «Πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με Χριστῷ» (Φιλιπ. δ' 13). Μὲ αὐτὴ τὴν θεϊκὴ δύναμη κατόρθωναν τὰ πάντα. Ἡ φάση «Δὲν μπορῶ», γιὰ ἐκείνους εἶχε σβησθεῖ ἀπὸ τὸ λεξικὸ τῆς καρδιάς τους. Ἐνοιωθαν ὅτι

ὅλα τὰ μποροῦσαν ὄχι ὁμῶς μόνοι του, ἀλλὰ ἀλλὰ
μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ.

Γνώριζαν ὅτι γιὰ νὰ διατηρήσουν τὴν μνήμη τοῦ
Θεοῦ, ἀπαιτεῖται κόπος καὶ ἀγώνας. Νόμιμος καὶ μό-
νιμος ἀγώνας μὲ τὴν θύμηση τοῦ Κυρίου μας καὶ τὴν
ἐπίκληση τῆς πανσθενοῦς Του Χάριτος. Μᾶς τὸ εἶπε
ἄλλωστε Ἐκεῖνος, ὅτι θὰ εἶναι μαζί μας «πάσας τὰς
ἡμέρας τῆς ζωῆς ὑμῶν» (Ματθ. κη΄ 20), καὶ θέλει νὰ
τὸν παρακαλοῦμε γιὰ νὰ ἔλθει ἀρωγός μας λέγοντάς
μας «Αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται, ζητεῖτε καὶ εὕρησετε,
κρούετε καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν» (Ματθ. ζ΄ 7).

Ὁ Ἅγιος Διομήδης ἀπηύθυνε δοξολογία στὸν Κύ-
ριό μας, ὅπως καὶ ὁ Πρωτομάρτυς Ἅγιος Στέφανος,
τὸν ὁποῖο μιμήθηκε στὸ μαρτύριο τοῦ λιθοβολισμοῦ,
ποὺ τὸν ἀξίωνε νὰ μαρτυρήσει γι' Αὐτὸν. Γνώριζε ὅτι
τὸ μαρτύριο εἶναι δῶρο Θεοῦ, καθὼς μᾶς λέει καὶ ὁ
Ἀπόστολος Παῦλος «ἡμῖν ἐχαρίσθη οὐ μόνον τὸ εἰς
Αὐτὸν πιστεῦειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ Αὐτοῦ πάσχειν»
(Φιλιπ. α΄ 29). Ἐτσι δυναμωμένος ἀπὸ τὴν χάρη τοῦ
Θεοῦ μας ἔνοιωθε τοὺς λίθους ποὺ ἔπεφταν ἐπάνω
του ὡς δροσοσταλίδες, ὡς δῶρα ἀθανασίας. Τὰ δε-
χόταν μὲ ἀγάπη, μὲ τὴν πεποίθηση ὅτι αὐτὰ τοῦ ἄνοι-
γαν τὴν πόρτα τοῦ Παραδείσου.

Τὸ μήνυμα τοῦ Ἁγίου Διογένης σὲ ἐμᾶς εἶναι μή-
νυμα ζωῆς, μήνυμα νίκης. Ὁμολόγησε ἐκεῖνος Χριστό,

σὲ ἀντίθεση μὲ ἐμᾶς τοὺς σημερινοὺς Χριστιανοὺς. Πίστευε καὶ εἶχε τὸ τάλαντο τῆς ἁγίας τρέλλας καὶ μὲ χαρὰ φώναζε «ἐμοὶ τὸ ζῆν Χριστὸς καὶ τὸ ἀποθανεῖν κέρδος» (Φιλιπ. α' 21). Ἔτσι, βγῆκε νικητὴς καὶ κέρδισε τὸ στεφάνι τῆς νίκης, τῆς ἀτελεύτητης μακαριότητος, γιὰ νὰ συνευφραίνεται αἰώνια κοντὰ στὸν αἰώνιο ἀγωνοθέτη καὶ στεφοδότη, τὸν γλυκύτατό μας Ἰησοῦ.

Δρ Χαραλάμπης Μ. Μπούσιας
Μέγας Ὑμνογράφος τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων
Ἐκκλησίας

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ

Ποίημα Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΩ

Μετὰ τὸν Προοιμακὸν εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα
ἱστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν
τὰ ἐξῆς Προσόμοια·

ᾠδὴ α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν ἀθλητὴν τοῦ Κυρίου
τὸν γενναϊότατον,
τὸν λιθοβοληθέντα
ὑπ' ἐχθρῶν παρανόμων,
τιμήσωμεν ἐν ὕμνοις χρεωστικῶς,
Διογένῃ τὸν εὖψυχον,
καὶ τῇ αὐτοῦ παρρησίᾳ πανευλαβῶς
οἱ φιλέορτοι προσφύγωμεν.

Τοῦ μεγαλάθλου Στεφάνου
καὶ πρωτομάρτυρος
τὸν ζηλωτὴν τῶν ἄθλων
εὐφημήσωμεν πόθῳ,
δεξάμενον τῶν λίθων πάσας βολὰς
ὥσπερ ῥόδα πανεύοσμα
πλοκὴν πρὸς στέφους ἀφθίτου, πανευσθενῆ
Διογένη, τὸν καλλίνικον.

Τὸν δι' ἀγάπην Κυρίου
καθυπομείναντα
ἀνδροπρεπῶς τῶν λίθων
τὰς βολὰς καὶ ὡς δῶρον
Αὐτῷ προσενεγκόντα τὰς ἐκροὰς
τοῦ αὐτοῦ θείου αἵματος
ἐγκωμιάσωμεν πάντες χρεωστικῶς,
Διογένη τὸν πανθαύμαστον.

Ἐξ οὐρανίων δωμάτων
τὸν ἐποπτεύοντα
πιστοὺς αὐτὸν τιμῶντας
ἐφυμνίοις εὐτάκτοις
καὶ σκέποντα ἀπαύστως τοὺς τὴν αὐτοῦ
μνήμην πόθῳ γεραίροντας
μεγαλομάρτυρα μέλψωμεν εὐλαβῶς,
Διογένη τὸν ἀοίδιμον.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Ὡς λίθος πολυτίμητος ἀνδρείας καὶ σάπφειρος
πίστεως
κατεκόσμησας Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν,
ἀθλοφόρε Διόγενες·
σὺ γὰρ καρτερῶς ὑπομείνας τὰς βολὰς τῶν λίθων,
ὥς ὑετὸν δροσοβόλον ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ οὐρανοῦ
ἐρχόμενον,
Χριστῷ παρέδωκας ψυχὴν τὴν παναγίαν σου,
ὦ καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

Ἀπόστιχα. Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Χαῖρε, ὁ ἀθλητὴς
ὁ καθομολογήσας
στερῶς ἐν τῷ σταδίῳ
Χριστοῦ τὴν θεῖαν κλῆσιν,
πανευσθενὲς Διόγενες.

Στίχος. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Χ αἶρε, ὁ ἀκρεμῶν
μαρτύρων λιθολεύστων,
Διόγενες τρισμάκαρ,
ὁ σὺν Ἀγγέλων δήμοις
ἀεὶ ἐπαγαλλόμενος.

Στίχος. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ ἐθαυμάστω-
σεν ὁ Κύριος.

Χ αἶρε, ὁ τὰς βολὰς
καθυπομείνας λίθων
ὦ δῶρα οὐρανόθεν
πεμπόμενα, μαρτύρων
καλλώπισμα, Διόγενες.

Δόξα. Τριαδικόν.

Πάτερ πανσθενουργέ
σὺν Λόγῳ Σου τῷ θείῳ
καὶ Πνεύματι Ἁγίῳ,
Τριάς ὑπεραγία,
ἀεὶ δοξολογοῦμέν Σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε, ἡ χαρμονὴ
Μαρτύρων, Θεοτόκε,
τῶν ὁμολογησάντων
τὸ ὄνομα Υἱοῦ σου
πανευθενῶς τὸ Ἅγιον.

Νῦν ἀπολύεις... **τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον**
ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν τὸ Μακάριος ἀνὴρ,
εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστῶμεν στίχους στ΄
καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια·

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ἀθλοφόρε Διόγενες,
θεῖω ζήλῳ κινούμενος
ἔσπευσας ἀθλῆσαι καὶ τὰ φρυάγματα
καταπατῆσαι τὰ ἄνομα
ἐχθρῶν τῶν τῆς πίστεως,
πλάνων εἰδωλολατρῶν

τῇ εὐτόλμῳ ἐνστάσει σου,
μάρτυς ἔνδοξε,
ἐν σταδίῳ ὁ γέρα ἀφθαρσίας
ἐκ χειρῶν τοῦ Ζωοδότου
Χριστοῦ ἀξίως δεξάμενος.

Ἀθλητὴν τὸν λιθόλευστον,
Διογένη τὸν εὐψυχον,
τὸν ἐν τῷ σταδίῳ ὁμολογήσαντα
τρανῶς Ὑψίστου τὸ ὄνομα
καὶ καθυπομείνατα
τῶν ἀψύχων τὰς βολὰς
λίθων ὕμνοις τιμήσωμεν
πόθῳ κρᾶζοντες·
Χαῖρε, μάρτυς στερῶν τῆς εὐσεβείας,
νίκης τρόπαια ὁ στήσας
περιφανῇ θείας πίστεως.

Ἰταμῶς ἐμπαιζόμενος,
ἀθλητά, ὑβριζόμενος
καὶ λιθοβολούμενος ὡς ὁ Στέφανος
ἔκτεινας χειρας πρὸς Κύριον,
τὸν ἀγωνοθέτην σου
καὶ Σωτῆρα Ἰησοῦν,
σὲ τὸν ἐνδυναμώσαντα

τὸ μαρτύριον
περατῶσαι καλῶς καθικετεύων
ὑπὲρ τῶν ἀποκτενόντων
ἀψύχοις λίθοις σε, ἄριστε.

Τῆς ψυχῆς σου ἱμάτιον
τοῖς σμαράγδοις ἐκόσμησας
τῶν σεπτῶν αἱμάτων σου, μάρτυς εὖφημε,
καὶ λαμπροχίτων, Διόγενες,
εἰσῆλθες εἰς δώματα
παμφαῇ τῶν οὐρανῶν
συνευφραίνεσθαι πάντοτε
ὁμηγύρεσι
τῶν πρωτάθλων σταδίου καὶ χορείαις
τοῦ Παντάνακτος Ἀγγέλων,
Αὐτὸν αἰνούντων ἀείποτε.

Στεφηφόρε Διόγενες,
τοῦ Χριστοῦ μέγα ὄνομα
καθομολογήσας ψυχῆς ἐφέσει σου
ὅλη ἀνόμων πρὸ βήματος
στερῶς καθυπέμεινας
τὰς βασάνους τὰς πικράς,
ἀθλοφόρων εὐπρέπεια,
μάρτυς ἄριστε,

καὶ βολὰς τὰς τῶν λίθων τῶν ἀψύχων,
σοῦ τῶν διακοσμησάντων
λαμπρὸν καρδίας ἱμάτιον.

Τὴν ὑπέρφωτον μνήμην σου
ἐορτάζοντες σήμερον
εὐσεβῶν οἱ δῆμοι ὑμνολογοῦμέν σε,
μαρτύρων κλέος, Διόγενες,
καὶ πίστει προστρέχοντες
ἀντιλήψει σου θερμῇ
ἐκβοῶμεν· Κατάπεμψον
ἱκεσίαις σου
τοῦ Θεοῦ οἰκτιρμοὺς καὶ τὰ ἐλέη
τοῖς τιμῶσί σε ἐν ὕμνοις
καὶ ἱεροῖς μελωδήμασι.

Δόξα. ᾠχος πλ. β΄.

Ἀπεκδυσάμενος ἀτολμίας τὸ ἔνδυμα θεία ἰσχυῖ
ἐνεδύσω εὐτολμίας χιτῶνα χρυσοῦφαντον,
ὃν διεκόσμησας λίθοις ἐκ τῶν βολῶν
τοῦ μαρτυρίου σου,
Διόγενες, μάρτυς καλλίνικε·
λαμπροχίτων ὅθεν ἀνελθὼν πρὸς οὐράνια δώματα
εἰσῆλθες εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου,

Οὐ ἐν γῇ τὸ ὄνομα τρανῶς ἐμεγάλυνας ἄθλοις σου·
Αὐτὸν οὖν δυσωπῶν μὴ παύσῃ
ὑπὲρ τῶν τιμώντων ἐν ὕμνοις τὴν ἀεισέβαστον
μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τίς μὴ μακαρίσει σε,
Παναγία Παρθένε,...

Εἵσοδος. Φῶς ἱλαρόν.
Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
καὶ τὰ Ἀναγνώσματα·

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. μγ' 9 - 14)

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθη-
σαν ἅμα καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ
αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ
ἀρχῆς τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν
τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν καὶ
εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ
μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξε-
λεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε,
ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος
Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμὶ ὁ Θεὸς καὶ

οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ' 1 - 9)

Δικαίων ψυχὰι ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἦδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξιόους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὥς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι καὶ ὥς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς

αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν συνήσουσιν ἀλήθειαν καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. ε' 15 - στ' 3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστου. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτοὺς καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ καὶ ὀπλοποιήσῃ τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν· ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήψεται ἄσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα, ὅξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν, συνεκπολεμήσῃ δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύσονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν καὶ ὥs ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήsονται χάλασαι. Ἀγανακτήσῃ κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύsουσιν

ἀποτόμῳ. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε, δικασταὶ περὰ τῶν γῆς. Ἐνωτίσασθε, οἱ κρατοῦντες πλήθους καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ

Ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄.

Δεῦτε πάντες φιλέορτοι τὸν ἀριστεῖα τοῦ σταδίου,
νομίμως καὶ εὐτόλμως ἀθλήσαντα
καὶ ἀξίως εἰληφότα κότινον δόξης αἰωνίου.
Διογένη τὸν μάρτυρα, ἐγκωμιάσωμεν κράζοντες·
Τῶν σεβόντων ἀψύχους λίθους τῆς πλάνης καθαιρέτα,
ὁ Χριστοῦ μεγαλύνας τὴν πίστιν ἀθλήσει σου,
μὴ παύσῃ αὐτὸν ἀκλινῶς ἰλεούμενος
ἡμῖν τοῖς τιμῶσι τοὺς ἄθλους σου
καὶ ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Ἦχος β΄.

Ὡς ἀσώματον ὑπομείναντα τῶν λίθων τὰς ῥίψεις
διὰ Χριστοῦ τὴν ἀγάπην, Διογένη τὸν ἀήτητον,
μαρτύρων ἀλκιφρόνων τὸν πρόβολον,
οἱ πιστοὶ ἀξιοχρέως εὐφημήσωμεν
καὶ ἐν κατανύξει αὐτῷ βοήσωμεν·
Στρατιῶτα τῆς εὐσεβείας θεοτίμητε,
ὁ πεπαρῶρησιασμένη φωνῇ καταισχύνας εἰδώλων
τοὺς λάτρεις,
ἴσθι πάντων τῶν ὑμνητῶν σου χειραγωγὸς καὶ ἰθύντωρ
πρὸς πόλου σκηνώσεις καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ἦχος γ΄.

Λίθοις ἀψύχοις συνθλιβόμενος ὡς ὁ σῖτος
ἄρτος ἡδὺς ἐγένου Χριστοῦ τῆς πίστεως,
Διόγενες, μάρτυς πανάριστε·
τρανῶς γὰρ ὁμολογήσας ἡμῶν τὴν πίστιν
καὶ γενόμενος ἡμῖν ὑπογραμμὸς εὐσεβείας
καὶ θάρρους
ὡς ἄλλου πάσχοντος ἠθλήσας ἐν τῷ σταδίῳ·
καὶ νῦν Χριστῷ συνευφαινώμενος ἐν πόλῳ δόξης
καὶ παρῶρησίαν ἔχων πρὸς Αὐτὸν ὡς ἀθλητῆς
τροπαιοῦχος,

μὴ παύσῃ Αὐτοῦ δεόμενος ὑπὲρ τῶν τιμώντων
τὴν λαμπρὰν καὶ σεβασμίαν σου ἄθλησιν.

Ἦχος δ΄.

Ὡς ἔαρ πανευφρόσυνον ἀνέτειλεν ἐν μέσῳ
χειμῶνος
ἢ φωτοφόρος μνήμη σου, Διόγενες,
ἠδύνουσα τοὺς μετὰ πίστεως προσπίπτοντας
τῇ σῇ χάριτι,
ἀθλοφόρε Κυρίου ἀήττητε·
σὺ γὰρ διαλύσας τὴν ὁμίχλην τῆς τῶν εἰδώλων
ἀπάτης
αὐγαῖς τῆς σῆς ἐνστάσεως καὶ ἀθλήσεως
εὐσεβεῖς κατηύφρανας,
τοὺς ποθοῦντας φωτὸς τοῦ ἀδύτου σὺν σοὶ
ἀπολαῦσαι·
διὸ νῦν τὴν λαμπρὰν μνήμην σου ἑορτάζοντες
τάς ἀδιαλείπτους ἱκεσίας σου ἐξαιτούμεθα,
ἵνα ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Νομίμως ἐν τῷ σταδίῳ ἀγωνισάμενος
καὶ καθελὼν τῶν τὰ εἰδῶλα σεβόντων
ἐπηρμένον φρούραγμα

ἀηττήτω ψυχῆς σου σθένει, Διόγενες,
ἀπῆλθες λαβεῖν παρὰ Κυρίου τὰ γέρα τῶν ἄθλων σου·
τυχὼν οὖν τῶν ἐν Ἑδὲμ ἀγαθῶν, τῶν ἀκηράτων,
μνημόνευε καὶ ἡμῶν τῶν πόθῳ ὑμνούντων σε
καὶ ἐκτελούντων ἐν ὕμνοις τὴν ἀεισέβαστον
μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους φύλαττε,...

Ἀπόστιχα.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις, ἀσκητικῶν.

Χαίροις, τῶν ἀθλοφόρων εἰκῶν,
τοῦ πρωτομάρτυρος Στεφάνου ὁμόζηλος,
Διόγενες καλλιμάρτυς,
ὁ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ
ὄνομα τὸ θεῖον
καὶ πανάγιον
ἀνόμων πρὸ βήματος,
φεῦ, σεβόντων τὰ εἰδῶλα,
ὁμολογήσας
εὐσθενῶς καὶ κατώδυνον,
μάρτυς ἄλκιμε,

δι' Αὐτὸν ὡς ἄσώματος
καθυπομείνας, πάντιμε,
μαρτύριον ἄσμενος·
διὸ πιστῶν νῦν χορεῖται
τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου
λαμπρῶς ἐκτελοῦντες
ἐκδεχόμεθα πρεσβείας
ἀδιαλείπτους σου.

Στίχος. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Χαίροις, ἀψύχων λίθων βολὰς
ὁ ὑπομείνας ἐν σταδίῳ ὡς ἄσαρκος
καὶ λίθοις τοῖς πολυτίμοις
κεκοσμημένος λαμπροῦ
μαρτυρίου, πάτερ
εὐσταλέστατε,
δραμὼν τῷ Παντάνακτι
ὑπαντῆσαι ἐν δώμασιν
ἀφθίτου δόξης
τῆς ἐν πόλῳ, Διόγενες,
ἐνθα τάγματα
τῶν Ἀγγέλων ἀείποτε
σὺν Ἀθλητῶν συστήμασιν,
Αὐτοῦ μέγα ὄνομα

εὐτόλμως μεγαλυνάντων
ἐν διαφόροις τοῖς ἔτεσιν,
σεπτοῦ στεφοδότου,
τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ
τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν
ὁ Κύριος.

Μνήμην τὴν σὴν λαμπρὰν καὶ σεπτὴν
ἐπιτελοῦντες ἐτησίως, Διόγενες,
καὶ ἄθλους σου τοὺς ἀρίστους
στέφοντες ὕμνοις παιδροῖς
καὶ ψαλμοῖς εὐήχοις,
παναοίδιμε,
θερμῶς δυσωποῦμέν σε·
Μὴ ἐλλείπῃς τὸν Κύριον
καθικετεύων
ὑπὲρ πάντων τιμώντων σε,
ἵνα τύχοιμεν
τῆς ἀφθίτου βιώσεως
καὶ πολιτείας κρείττονος,
ὀπλῖτα ἀήττητε
Χριστοῦ, βολὰς ὁ τῶν λίθων
καθυπομείνας γηθόμενος,

καλλίνικε μάρτυς,
εὐσεβείας καὶ ἀνδρείας
φανεὶ πολύφωτε.

Δόξα. ᾠχος πλ. δ΄.

Αάϊνον ἐνδυσάμενος ἔνδυμα ἐν μέσῳ σταδίου
καὶ προσευξάμενος ὑπὲρ τῶν λιθοβολούντων σε
ψυχὴν τὴν μακαρίαν σου παρέδωκας
εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος, Διόγενες πανένδοξε·
Αὐτῷ οὖν εἰς τοὺς αἰῶνας συνευφραινόμενος
καὶ πολλὴν παρῴρησίαν ἔχων ὡς ἄκμων ὑπομονῆς
ἐν βασάνοις,
μὴ παύσῃ Αὐτὸν θερμῶς ἱκετεύων
ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου
καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα, πρόσδεξαι...

Νῦν ἀπολύεις...**τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον.**

ᾠχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν λιθόλευστον πάντες Κυρίου μάρτυρα,
πανευσθενῇ Διογένη,

ἰσχυῖ θεία βολὰς
τὰς τῶν λίθων ὑπομείναντα καὶ λάϊνον
ἀμφιεσάμενον λαμπρῶς
δι' ἀγώνων ἀνδρικῶν
ἱμάτιον ἐν σταδίῳ
ἐγκωμιάσωμεν πόθῳ
αὐτοῦ πρεσβείας ἐξαιτούμενοι.

Θεοτοκίον. Χαῖρε, Πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος...

Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘῳ

**Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον τὸ Ἀπολυτίκιον,
ὥς ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ,
μετὰ δὲ τὴν α' Στιχολογίαν Κάθισμα.**

Ἦχος α'. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Διόγενες σεπτέ,
ἀθλητῶν κοσμιότης,
ἡγλάϊσας λαμπρῶς

τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν
ἀγῶσι τιμίῳ σου
καὶ στερῶν ἑναθλήσει σου,
δι' ἧς εἵληφας
τὸ ἁμαράντινον στέφος
νίκης, εὐψυχε,
καὶ δόξης αἰωνιζούσης,
λιθόλευστε πρόταθλε.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οδήγησον ἡμᾶς
πρὸς νομὰς σωτηρίας
καὶ κήπους εὐανθεῖς
τῆς Ἑδέμ, Θεοτόκε,
τοὺς πίστει τιμῶντάς σε
σταθηρὰν ὡς ἰθύντειραν
ὁμηγύρεως
τῶν εὐσεβῶν πρὸς λειμῶνας
ἀφθαρτότητος
καὶ τὸν Υἱόν σου αἰνοῦντας
ψαλμοῖς τε καὶ ᾠσμασι.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ειδώλων πρὸ λάτρεων
Χριστόν, σεπτέ, εὐσθενῶς
Θεὸν ὠμολόγησας
καὶ ἀπεκτάνθης βολαῖς
τῶν λίθων, Διόγενες,
ἄριστε καλλιμάρτυς,
ἀθλοφόρε γενναῖε,
διὰ Χριστοῦ τὴν πίστιν
τὴν σεπτὴν καὶ ἁγίαν·
διό σου νῦν τὴν μνήμην λαμπρῶς
πανηγυρίζομεν.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μὴ παύση πρεσβεύουσα
ὑπὲρ ἡμῶν σῶ Υἱῶ
καὶ Κτίστη τοῦ σύμπαντος,
τῶν καθ' ἐκάστην λαμπρῶς
ὑμνούντων σε, Δέσποινα,
ὥς ἐλεοῦσαν πάντας
δαψιλῶς σοὺς οἰκέτας
καὶ ἐκ πυρὸς γεέννης

λυτρουμένην ἀστέκτου
τὸ γένος χοϊκῶν, ὃ καλῶς
σκέπεις ἀείποτε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὥραιότητα.

Τὸν ἐνδυσάμενον λάϊνον ἔνδυμα
ἀνευφημήσωμεν ὕμνοις ἐμπρέπουσι,
σταδίου πρώταθλον στερῶδὸν καὶ μάρτυρα
πανωραῖον,
λίθων λογιζόμενον ῥίψεις ὡς Ἀερμώνιον
αὔραν καὶ οὐράνιον δρόσον τὴν ἀναψύχουσαν
καρδίας ἐναθλούντων βοῶντες· Χαῖρε,
Διόγενες τρισμάκαρ.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν καταύγασον
φωτὶ τῆς χάριτος τοῦ θείου Τόκου σου,
ἀγνή Παρθένε, Μαριάμ, ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων,
καὶ ἀγλὺν ἀπέλασον τῶν ἀπείρων παισιμάτων μου,
ὅπως εὗρω ἔλεος ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς Κρίσεως
καὶ πόθῳ ἀσιγήτως βοῶ σοι· Χαῖρε,
ἡ Κεχαριτωμένη.

**Τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου
καὶ τὸ Προκείμενον.**

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Στίχος. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ
ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

**Εὐαγγέλιον· Κατὰ Ἰωάννην
(Κεφ. ιε΄ 17 - ιστ΄ 2).**

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Ταῦτα
ἐντέλλομαι ὑμῖν...

Ὅρα τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν τοῦ ἁγίου Γε-
ωργίου.

Ὁ Ν΄ Ψαλμός.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου πρεσβείαις,
Ἐλεῆμον,...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις,
Ἐλεῆμον,...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β΄.

Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ
τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐνδοξε καλλιμάρτυς τοῦ Χριστοῦ, Διόγενες,
ὁ ζηλώσας πρωτομάρτυρος Στεφάνου
τοὺς ἄθλους
καὶ λίθων ὑπομείνας καλῶς τὰς ῥίψεις
ὥς ἄσαρκος,
εὐλόγει καὶ ἁγίαζε τοὺς σὲ μακαρίζοντας
καὶ ἐκτελοῦντας ἐν πίστει τὴν ὑπέρφωτον
μνήμην σου.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου....

Εἶτα ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
«Λιθόλευστε μάρτυς, Διόγενες, χαῖρε. Χ. Μ. Μ.»

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Λιθόλευστε μάρτυς, ὁ τοῦ Χριστοῦ
τὸ ὄνομα πόθῳ
μεγαλύνας σῇ ἀγωγῇ
καὶ ἄθλοις ὠραίου μαρτυρίου,
ἴσθι ἡμῶν βίου φύλαξ, Διόγενες.

Ἰσχὺν οὐρανόθεν ὡς ἀληθῶς
λαβὼν ἐπηρμένην
κατηδάφισας, ἀθλητά,

ὄφρ' ὅν σῇ ἐνστάσει καὶ τῶν λίθων
βολὰς ὑπέμεινας χαίρων, Διόγενες.

Θυσίαν, Διόγενες θαυμαστέ,
μὴ θέλων προσφέρειν
τοῖς εἰδώλοις τῷ Λυτρωτῇ
θυσίαν σαυτὸν καὶ ἱερεῖον
σεπτὸν προσήνεγκας, μάρτυς ἀήττητε.

Θεοτοκίον.

Οἱ δῆμοι γηθόμενοι τῶν πιστῶν
λαμπρῶς νῦν τελοῦντες
Διογένους τοῦ γεραροῦ
τὴν μνήμην, ἀγνὴ Θεογεννήτορ,
σὲ εἰς αἰῶνας λαμπρῶς μακαρίζομεν.

ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Αιθολεύστων μαρτύρων
πολυτελὲς κόσμημα,
ξηλωτῆς ἐδείχθης Στεφάνου
τοῦ πρωτομάρτυρος
καὶ Διακόνου, στερῶρέ,
κατορθωμάτων, τρισμάκαρ,

ἀθλητὰ Διόγενες,
περιφανέστατε.

Ἐν σταδίῳ τὴν κλῆσιν
τοῦ Ἰησοῦ, ἄριστε
μάρτυς, ὁμολόγησας χαίρων
καὶ κατετρόπωσας
ἐνστάσει σῇ εὐσθενεῖ
ἀπίστων πλάνων τὸ στίφος,
θαυμαστὲ Διόγενες,
πίστεως πρόβoλε.

Υπερήρθης βασάνων,
μάρτυς Χριστοῦ ἄλκιμε,
καὶ ὁμολογήσας Κυρίου
κλῆσιν τὴν πάνσεπτον
οὐκ ἐπτοήθης βολὰς
τῶν λίθων τὰς ἐπωδύνους,
ἀλλ' ἐκθύμως ἤθλησας,
μάκαρ Διόγενες.
Θεοτοκίον.

Σκοτομήνην παθῶν μου,
Μῆτερ Θεοῦ, σκέδασον
ἀστραπαῖς παμφώτοις λιτῶν σου

καὶ ἐξανάτειλον
τοῖς σὲ τιμῶσι πιστῶς
ἥμαρ συνέσεως τάχος,
Φῶς, Χριστόν, τὸ ἄδυτον
κόσμῳ ἡ τέξασα.

Κάθισμα. ᾠχος γ΄. Θείας πίστεως.

Γένους κλείσμα τῶν χριστωνύμων,
δι' ἀγάπησιν τοῦ Ζωοδότου
Ἰησοῦ περιφανῶς ἐμαρτύρησας
καὶ χαίρων λίθων βολὰς καθυπέμεινας,
τροπαιοφόρε σταδίου, Διόγενες
ὄθεν ἅπαντες τὴν μνήμην σου ἐορτάζοντες
τοὺς ἄθλους σου τοὺς θείους μακαρίζομεν.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σκέπε, φύλαττε καὶ περιφρούρει
τοὺς τιμῶντάς σε, Θεογεννήτορ,
καθ' ἐκάστην καὶ προστρέχοντας χάριτι
τῇ μητρικῇ σου καὶ σκέπη τῇ θεία σου
ἐν συμφοραῖς καὶ δειναῖς περιστάσεσιν,
ἵνα πάντοτε ὑμνῶμεν τὰ μεγαλεῖά σου
καὶ πλῆθος θαυμασίων σου, πανύμνητε.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Τὴν τιμίαν σου ἄθλησιν
ῥυμῶν καταστέφομεν ῥόδοις, ἄριστε,
καὶ τὴν μνήμην ἐορτάζομεν
σοῦ τὴν πανσεβάσμιον, Διόγενες.

Ἐκ τοῦ ὕψους τῆς δόξης σου
καὶ εὐκλείας, μάρτυς, τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν
πέμπεις ἅπασι, Διόγενες,
σαῖς εὐχαῖς Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρίου τὸ στάδιον
ἤνυσας ἀλκίμως καὶ καθυπέμεινας
λιθοβολισμὸν ὡς ἄσαρκος,
ἀθλητὰ Χριστοῦ σεμνέ, Διόγενες.

Θεοτοκίον.

Ἀμαρτίας τοὺς δούλους σου
ἐκ βοθύνου, Μῆτερ Θεοῦ, ἀνάγαγε
ῥάβδῳ θείας προστασίας σου
καὶ ἀκαταισχύντου ἀντιλήψεως.

Ὠδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Πῦσαι πειρασμῶν
τοῦ ἐχθροῦ ἡμᾶς, Διόγενες,
ὁ αὐτὸν κατατροπώσας σῇ στερῶᾳ
ἐναθλήσει καὶ ἀγῶσι μαρτυρίου σου.

Τόμος ψυχικῆς
εὐτονίας καὶ ἀθλήσεως
ἀνεδείχθης χρυσοστόλιστος, σεπτέ,
καὶ χρυσόδετος, Διόγενες πανεύφημε.

Υμνοῖς μελιχροῖς
καταστέφομεν τὴν μνήμην σου
τὴν πανσέβαστον, Διόγενες στερῶέ,
τοῦ Στεφάνου τῆς ἀθλήσεως ὁμόζηλε.

Θεοτοκίον.

Σκέδασον ἡμῶν
τὴν ὁμίχλην, Μητροπάρθενε
Θεοτόκε, τῶν παθῶν σαῖς ἀστραπαῖς
πρεσβειῶν πρὸς σὸν Υἱὸν καὶ πάντων Κύριον.

Ὡδὴ στ΄. Τὴν δέησιν.

Δυνάμεως θείας ὁ πληρούμενος
καὶ ἰσχύος θεϊκῆς, καλλιμάρτυς,
ἐν τῷ σταδίῳ Χριστὸν παρῶρησίᾳ
Θεοῦ Ὑψίστου τὸν Λόγον ἐκήρυξας
καὶ δι’ Αὐτὸν λίθων βολὰς
καθυπέμεινας, χαίρων, Διόγενες.

Ψλέωσαι τὸν Χριστόν, Διόγενες,
τὸν εὐίλατον τοῖς σοῖς ὑμνηπόλοις
καὶ τῆς χαρᾶς οὐρανῶν τῆς ἀφθίτου
τοὺς σὲ τιμῶντας λαμπρῶς καταξίωσον,
ἧς σὺν Ἀγγέλων τοῖς χοροῖς
ἀπολαύεις ἐν πόλου σκηνώμασιν.

Οδήγησον εὐσεβεῖς, Διόγενες,
τοὺς ποθοῦντας εὐλαβῶς διανῦσαι
οὐρανοδρόμον τῷ ὄντι πορείαν
ἐν γῇ, μαρτύρων κλεινῶν ἀκροθίνιον,
πρὸς πόλον βήματα τὰ σὰ
πρὸς Θεὸν ὁ ἰθύνας ἀθλήσει σου.

Θεοτοκίον.

Γηθόμενοι εὐσεβεῖς αἰείποτε
μακαρίζομέν σε, Μῆτερ Ὑψίστου

εὐλογημένη, Παρθένε Μαρία,
χριστιανῶν προστασία καὶ στήριγμα,
ἐν συμφοραῖς καταφυγή,
καὶ ἐν δίναις λιμὴν ὁ ἀχέϊμαστος.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Τὸν ἐν σταδίῳ Ἰησοῦν ὁμολογήσαντα
καὶ δι' Αὐτὸν καρτεροψύχως ὑπομείναντα
τὰς βολὰς τῶν λίθων δρόσον ὥς οὐρανόθεν
πεμπομένην πρὸς πιστῶν ψυχῶν ἀνάψυξιν
καλλιμάρτυρα στερῶδὸν ἐγκωμιάσωμεν
πόθῳ κράζοντες· Χαίροις, μάρτυς Διόγενες.

Ὁ Οἶκος.

Ἀριστε καλλιμάρτυς,
τὰς βολὰς ὁ τῶν λίθων,
Διόγενες, καλῶς ὑπομείνας
ἐν σταδίῳ καὶ στέφος λαβὼν
ἐκ χειρῶν Κυρίου, τῆς χαρᾶς μέτοχος
Ἀγγέλων, μάκαρ, γεγονός·
διό σοι ἐν χαρᾷ βοῶμεν·

Χαῖρε, λιθόλευστος χριστομάρτυς
χαῖρε, ὁ ἔνδοξος καλλιμάρτυς.

Χαῖρε, τῶν ἀψύχων εἰδώλων τὸ σύντριμμα·
χαῖρε, τῶν ἀπίστων καὶ πλάνων κατάπτωμα.

Χαῖρε, ὅτι καθυπέμεινας χαίρων λίθων
τὰς βολάς·
χαῖρε, ὅτι διεκόσμησας ἄθλοις σου Ἑδὲμ
αὐλάς.

Χαῖρε, μέσον τῶν λίθων συνθλιβεῖς ὥσπερ
σῖτος·
χαῖρε, τῶν ἀθλοφόρων ἡ τιμὴ καὶ τὸ νίκος.

Χαῖρε, εὐφράνας δῆμον χριστώνυμον·
χαῖρε, αἰσχύνας στίφος τὸ ἄνομον.

Χαῖρε, μαρτύρων ὑπέρτιμος δόξα·
χαῖρε, εἰδώλων ἀψύχων ἡ ἦττα·

Χαίροις, μάρτυς Διόγενες.

**Καὶ ἀναγιγνώσκεται τὸ Μηνολόγιον τῆς
ἡμέρας, ἥτοι τῆς Ε΄ Δεκεμβρίου. Εἶτα λέγο-
μεν.**

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μάρ-
τυρος Διογένους.

Στίχοι.

Λίθων τὰς βολὰς ὡς δρόσον οὐρανόθεν
ἐδέχου, Διόγενες, ἐν τῷ σταδίῳ.

Συναξάριον.

Ο ἔνδοξος μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Διογένης
ἤθλησε διὰ Χριστοῦ τὴν πίστιν τὴν Ἁγί-
αν καὶ ὡς ἄλλος Στέφανος ὑπέμεινε καρτερῶς
τὰς βολὰς τῶν λίθων, ὥς ὡς δρόσον ἐξ οὐρα-
νοῦ ἐλογίζετο πρὸς καρδίας ἀνάψυξιν. Λιθό-
λευστος οὖν ἀπῆλθε πρὸς πόλον Ἀγγέλοις συ-
νεπαγάλλεσθαι εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστέ, ὁ
Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὁδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Εκκλησίας λαμπρότης,
μαρτυρίου τὸν δρόμον
καλῶς διήνυσας
καὶ στεφηφόρος ἦρθης
πρὸς θεϊκὰς ἐπάλξεις,
καλλιμάρτυς Διόγενες,

Ἀγγέλων καὶ Ἀθλητῶν
χορείαις συγχορεύειν.

Νικητῆς τροπαιοῦχος
κατ' εἰδώλων τῆς πλάνης,
στερῶν Διόγενες,
ὑπήντησας Κυρίῳ
ἐν δώμασι τοῦ πόλου,
τῷ τρανῶς σὲ ἰσχύσαντι
τὴν ἐπηρμένην ὄφρ' οὐ
πατῆσαι τῶν ἀπίστων.

Ἐνδυσάμενος πίστει
τοῦ σταδίου ἐν μέσῳ
χιτῶνα λάϊνον,
Διόγενες, ἀπῆλθες
πρὸς δόμους οὐρανίους
τοῖς χοροῖς συνευφραίνεσθαι
τῶν δοξαζόντων Χριστὸν
φωτοειδῶν Ἀγγέλων.
Θεοτοκίον.

Ἐτηριγμὸς ἀδυνάτων,
παραμύθιον θεῖον
τῶν ἐν ταῖς θλίψεσι

καὶ τῶν ἐμπεριστάτων
καταφυγή, Παρθέने,
Μῆτερ Θεογεννήτρια,
ὑπάρχεις ὡς ἀληθῶς,
ὑπερευλογημένη.

Ὡδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Χαρᾶς τοῦ πόλου
καὶ εὐφροσύνης ἀλήκτου
ἀπολαύεις, Διόγενες μάρτυς,
ὁ τοῦ μαρτυρίου
ὁδὸν καλῶς ἀνύσας.

Ἀλκίφρον μάρτυς,
ὁ ἐν σταδίῳ τῶν λίθων
ὑπομείνας βολὰς ὥσπερ ἄλλου
πάσχοντος βραβεΐα,
Διόγενες, ἐδέξω.

Ἰδεῖν τὴν δόξαν
τοῦ Ἰησοῦ ἡξιώθης
ἀθλητῆς ὡς λαμπρὸς τοῦ σταδίου,
ὁ ἐχθροὺς τροπώσας,
Διόγενες, εὐτόλμως.

Θεοτοκίον.

Ρανίδας σμῆξον
ἡμῶν δακρύων, Παρθένε,
μανδηλίῳ θερμῶν πρεσβειῶν σου
πρὸς τὸν Ζωοδότην,
μονογενῇ Υἱόν σου.

Ὡδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Εὐτάκτοις ὑμνωδίαις
καταστέφομέν σε,
φιλομαρτύρων οἱ δῆμοι ἐκάστοτε,
τὸν ζηλωτὴν τοῦ Στεφάνου, σεπτὲ Διόγενες.

Χριστὸς ἠξίωσε σε
δόξης ἀθανάτου
ὥς ἐν σταδίῳ νομίμως ἀθλήσαντα
καὶ καταισχύναντα πλάνους ἐχθρούς, Διόγενες.

Μαρτύρων καλλινίκων
πέλεις κοσμιότης,
λάτρεων λίθων, Διόγενες, σύντριμμα
καὶ χαρμονὴ χριστωνύμων, θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τοῦ Διογένους
πρέσβευε, Παρθένε,
τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Σωτῆρι τοῦ σύμπαντος
ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ μακαριζόντων σε.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πανευσταλὲς Διόγενες,
μαρτύρων ἀκροθίνιον,
ὁ ἐνδυσάμενος πίστει
ἔνδυμα λάϊνον, μάκαρ,
ὃ φέρων εἰσελήλυθας
εἰς δώματα οὐράνια
ἀεὶ συγχαίρειν Κτίσαντι,

ἀγωνοθέτῃ Κυρίῳ,
ἀνδρείας πέλεις κοσμήτωρ.

Θεοτοκίον.

Βοήθει τοῖς ὑμνοῦσί σε
λαμπρῶς ἐν βίου κλύδωσι
καὶ περιστάσεσι πλείσταις

καὶ συμφοραῖς καὶ ἀνάγκαις,
ἀγνὴ Θεογεννήτρια,
Χριστιανῶν ἀντίληψις
ἐτοίμη καὶ βοήθεια
καὶ στηριγμὸς κλονουμένων
καὶ προστασία καὶ σκέπη.

**Εἰς τοὺς Αἶνους ἰσθῶμεν στίχους δ΄
καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια·**

ᾠχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Διόγενες, μάρτυς θαυμαστέ,
τοῦ σταδίου πρώταθλε,
Χριστοῦ σαφῶς ἐμεγάλυνας
ἄθλοις τιμίους σου,
ὄνομα τὸ θεῖον
καὶ πιστῶν τὸ σύστημα
κατηύφρανας εὐτόλμῳ ἐνστάσει σου
καὶ καθυπέμεινας
ὄμβρον λίθων ὡς ἀσώματος,
πιαινόντων
καλῶς τὴν καρδίαν σου.

Διόγενες, κλέος ἀθλητῶν,
ἐνεδύθης ἔνδυμα
ἀθλητικοῖς πόνοις λάϊνον
καὶ στέφος ἄφθαρτον
ἐκ χειρῶν ἐδέξω
τῶν σεπτῶν τοῦ Κτίσαντος,
βραβεύοντος Αὐτὸν τοὺς δοξάζοντας
ἀϊδιότητι·
ὄθεν μνήμην σου τὴν πάνσεπτον
ἐτησίως
ἐν ἄσμασι στέφομεν.

Διόγενες, σκεῦος ἐκλεκτὸν
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,
ὅλη ἐφέσει καρδίας σου
καθωμολόγησας
πρὸ στυγνῶν τυράννων
παρὰ νόμου βήματος
τὸ ὄνομα Χριστοῦ τὸ πανάγιον
καὶ κατεστόλισας
τὴν ψυχὴν σου λίθοις, Ἅγιε,
πολυτίμοις
ἀρίστης ἀθλήσεως.

Διόγενες, μνήμην σου σεπτὴν
καὶ ἁγίαν σήμερον
περιχαρῶς ἑορτάζοντες
οἱ φιλομάρτυρες
σὲ παρακαλοῦμεν·
Μὴ ἐλλείπης Κτίσαντι
πρεσβεύειν Ἰησοῦ, δοῦναι ἅπασιν
σὲ μεγαλύνουσιν,
ἄμφω ῥώμην καὶ ὑγίειαν,
ἀθλοφόρε,
Ἀγγέλων συνόμιλε.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Δεῦτε ψαλμῶν καὶ ὕμνων τοῖς ἄνθεσι
καταστέψωμεν Διογένη τὸν μάρτυρα,
τὸν ὑπὲρ χρυσίον καὶ τοπάzion λάμποντα,
ὥς διακεκοσμημένον λίθοις πολυτίμοις ἀθλήσεως
ἀρίστης
αὐτὸς γὰρ λίθων βολὰς δεξάμενος ὡς ἄσαρκος
μαρτυρίου τὸν δρόμον καλῶς ἐτέλεσε
καὶ ἄνω πόλεως κληρονόμος γέγονε·
καὶ νῦν τῷ ἀληθινῷ Θεῷ παριστάμενος
καὶ μαρτυρικὴν ἔχων πρὸς Αὐτὸν παρῶρησίαν
ἀδιαλείπτως πρεσβεύει ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου
καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Μακαρίζομέν σε,
Θεοτόκε Παρθένε,...

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

**Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ
καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου ἡ γ'
καὶ ἡ στ' ᾠδή.**

**Ἀπόστολος· Πρὸς Ἐφεσίους
(Κεφ. στ' 10 -17).**

Ἀδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ καὶ ἐν τῷ
κράτει τῆς ἰσχύος....

**(Ζήτει τῇ Κς' Κυριακῇ).
Εὐαγγέλιον· Κατὰ Λουκᾶν
(Κεφ. κα' 12 - 19).**

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς·
Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων...

Ὅρα τὸ εἰς τὸν Ὁρθρον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μεγαλυνάριον.

Ὡσπερ δρόσον, μάρτυς, ἐξ οὐρανοῦ
τὰς βολὰς ἐδέξω
λίθων χαίρων καὶ τῶν ἐχθρῶν
ἥσχυνας τὰ στίφη
τῇ σῇ στερῶν ἀθλήσει,
ὁμόζηλε Στεφάνου,
μάκαρ Διόγενες.

Δίστιχον.

Χαῖρε, Διόγενες, λιθόλευστε μάρτυς,
Ἰωσήφ χάριν ὕμνησε Χαραλάμπης.

ΤΕΛΟΣ

ΚΑΙ ΔΟΞΑ

ΤΩ ΜΟΝΩ ΑΛΗΘΙΝΩ

ΘΕΩ ΗΜΩΝ

